

Sygn.akt I Ca 173/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 września 2014r.

Sąd Okręgowy w Elblągu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Aleksandra Ratkowska (spr.)

Sędziowie: SO Teresa Zawistowska

SR del. do SO Tomasz Weiert

Protokolant: st.sekr.sąd. Danuta Gołębowska

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2014r. w Elblągu

na rozprawie

sprawy z wniosku W. L.

z udziałem J. L.

o podział majątku

na skutek apelacji wnioskodawczynie i uczestnika

od postanowienia Sądu Rejonowego w Elblągu

z dnia 4 marca 2014r., sygn. akt I Ns 17/11

p o s t a n a w i a:

1. zmienić zaskarżone postanowienie:

a) w punkcie I (pierwszym) i ustalić, że w skład majątku wspólnego

wchodzą dodatkowo pozycje:

32. 12 sztuk czarno-białych zdjęć ślubnych wnioskodawczynie

i uczestnika – bez wartości,

33. środki pieniężne w kwocie 42.106 zł (czterdzieści dwa tysiące sto sześć złotych)

i ustalić wartość całego majątku na kwotę 264.264,26 zł (dwieście

sześćdziesiąt cztery tysiące dwieście sześćdziesiąt cztery złote

dwadzieścia sześć groszy);

b) w punkcie II (drugim) w ten sposób, że wnioskodawczynie

W. L. przyznać dodatkowo składniki majątku z pozycji I.30 tj. maglownicę wartości 200 zł, z pozycji I.31 tj. opiekacz wartości 200 zł oraz z poz.I.28 telewizor (...) wartości 300 zł, a uczestnikowi J. S.

L. przyznać dodatkowo składniki majątku z poz.I.32 tj. 12 sztuk zdjęć, telewizor E. z poz.I.12 wartości 100 zł oraz z pozycji I.33 tj. środki pieniężne w kwocie 42.106 zł;

d) w punkcie III (trzecim) i wyeliminować z niego telewizor (...) (poz.I.28), maglownicę (poz.I 30) i opiekacz (poz.I.31);

c) w punkcie VI (szóstym) i ustalić, że uczestnik J. S. L. dokonał wydatków z majątku osobistego na majątek wspólny w kwocie 9.995,41 zł (dziewięć tysięcy dziewięćset dziewięćdziesiąt pięć złotych czterdzieści jeden groszy);

d) w punkcie VII (siódmym) i obniżyć zasądzoną uczestnikowi od wnioskodawczyni spłatę z kwoty 104.033,15 zł do kwoty 93.575,56 zł (dziewięćdziesiąt trzy tysiące pięćset siedemdziesiąt pięć złotych pięćdziesiąt sześć groszy) płatnej w trzech ratach w terminach i z odsetkami wskazanymi w zaskarżonym postanowieniu, z tą zmianą, że ostatnia rata wynosi 33.575,56 zł;

e) dodać punkt X (dziesiąty), w którym nakazać wnioskodawczyni aby wydała uczestnikowi opisane w punkcie I.poz.32 zdjęcia w terminie 14 dni od uprawomocnienia się postanowienia;

2. oddalić apelacje wnioskodawczyni i uczestnika w pozostałym zakresie.

Sygn.akt I Ca 173/14

UZASADNIENIE

W. L. wniosła o dokonanie podziału majątku wspólnego zgromadzonego podczas trwania związku małżeńskiego z J. L.. Wnioskodawczyni wskazała, iż w skład majątku wspólnego wchodzi prawo własności lokalu mieszkalnego położonego w E. przy ul. (...) o powierzchni 76,61 m², oszczędności oraz przedmioty wyposażenia domowego.

Domagała się ponadto rozliczenia nakładów z jej majątku osobistego na majątek wspólny.

J. L. popierając wniosek zgłosił dodatkowe składniki majątku wspólnego, które winny podlegać podziałowi oraz domagał się rozliczenia wydatków poniesionych przez niego na wspólny lokal, rozliczenia dochodów stron, a nadto ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym na jego korzyść.

Sąd Rejonowy w Elblągu postanowieniem z dnia 4 marca 2014r. ustalił, że w skład majątku wspólnego W. L. i J. L. wchodzi prawo własności lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w E. przy ulicy (...), dla którego Sąd Rejonowy w Elblągu prowadzi księgę wieczystą nr (...) wraz z udziałem (...) w nieruchomości wspólnej, dla której Sąd Rejonowy w Elblągu prowadzi księgę wieczystą nr (...) – wartości 204.950 zł, kwota pieniężna w wysokości 2.897,95 zł, kwota pieniężna w wysokości 5.895,98 zł oraz meble i inne przedmioty wyposażenia domowego o wartości 8.414,33 zł - w sumie majątek wartości 222.158,26 zł i dokonał podziału tego majątku poprzez przyznanie uczestnikowi kwoty 5.895,98 zł, dywanu wartości 250 zł, telewizora (...) wartości 300 zł, pościeli wełnianej wartości 200 zł, maglownicy wartości 200 zł i opiekacza wartości 200 zł, a wnioskodawczyni prawa własności lokalu mieszkalnego, pozostałych ruchomości oraz kwoty 2.897,95 zł. Uczestnika zobowiązano do opuszczenia lokalu i opróżnienia z przyznanych mu rzeczy w terminie 8 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia, oddalono wniosek uczestnika o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym, umorzono postępowanie z wniosku wnioskodawczyni o rozliczenie nakładów i oddalono wniosek uczestnika w tym przedmiocie. Zasądzono od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika kwotę 104.033,15 zł tytułem spłaty rozkładając ją na 3 raty: pierwsza w kwocie 20.000 zł płatna w terminie 6 miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia, druga w kwocie 40.000 zł w terminie 12 miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia i trzecia w kwocie 44.033,15 zł w terminie 18 miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia z ustawowymi odsetkami na wypadek uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat. Ponadto zasądzono od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni kwotę 500 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania i nakazano ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Elblągu od wnioskodawczyni i uczestnika kwoty po 861,31 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Postanowienie zapadło na podstawie następujących ustaleń, wniosków i przepisów prawa:

W. L. i J. L. zawarli związek małżeński w dniu 6 października 1984 roku. Umów majątkowych małżeńskich nie zawierali. Prawomocnym wyrokiem Sadu Okręgowego w Elblągu z dnia 14 września 2010 roku związek małżeński zainteresowanych został rozwiązany przez rozwód z winy obu stron.

5 lipca 1985 roku uczestnik postępowania zakupił samochód osobowy marki F. (...) za kwotę 746,500 zł , który został oddany na złom w trakcie trwania małżeństwa

W dniu 5 października 1987 roku wnioskodawczyni przydzielone zostało spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego położonego w E. przy ul. (...). W dniu 25 stycznia 1990r. nastąpiło przekształcenie spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu na spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu.

W czasie trwania związku małżeńskiego zainteresowani nabyli prawo własności lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w E. przy ulicy (...), dla którego Sąd Rejonowy w Elblągu prowadzi księgę wieczystą Kw nr (...) wraz z udziałem do (...) w nieruchomości wspólnej, którą stanowi grunt oraz części budynku i urządzenia, które nie służą wyłącznie do użytku właścicieli lokali, dla której to nieruchomości wspólnej Sąd Rejonowy w Elblągu prowadzi księgę wieczystą Kw nr (...). Wartość prawa do przedmiotowego lokalu wynosi 204.950,00 zł zgodnie z opinią biegłego E. K..

Dnia 5 września 2009 roku wnioskodawczyni W. L. opuściła lokal mieszkalny położony w E. przy ul. (...) i od tego dnia zajmuje go wyłącznie uczestnik .

Wnioskodawczyni posiadała rachunki bankowe w banku (...), których stan na dzień ustania wspólności majątkowej małżeńskiej wynosił – rachunku oszczędnościowego - 1.014,33 zł oraz rachunku (...) z (...) 2.897,95 zł).

Uczestnik postępowania posiadał w Banku (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. rachunek bankowy, którego stan w dniu 5 października 2010 roku wynosił 5.895,98 zł.

W skład majątku wspólnego zainteresowanych wchodziły następujące ruchomości:

1. meble kuchenne - dwie stojące szafki o wartości 800 zł (osiemset złotych),
2. komplet mebli stołowych – stół i cztery krzesła o łącznej wartości 800 zł (osiemset złotych),
3. komplet mebli TUR III – o łącznej wartości 400 zł (czterysta złotych)
4. kanapa rozkładana i fotel o łącznej wartości 200 zł (dwieście złotych),
5. komplet mebli młodzieżowych o łącznej wartości 600 zł (sześćset złotych),
6. łóżko metalowe o wartości 200 zł (dwieście złotych),
7. zestaw meblowy z wersalką o łącznej wartości 400 zł (czterysta złotych),
8. komplet mebli F. o łącznej wartości 400 zł (czterysta złotych),
9. stół o wymiarach 90cm x 60 cm i dwa krzesła A. –o łącznej wartości 200 zł (dwieście złotych),
10. stół o wymiarach 110 cm x 67 cm o wartości 100 zł (sto złotych),
11. telewizor E. –o wartości 100 zł (sto złotych),
12. chłodziarko – zamrażarka (...) 5520 W. o wartości 300 zł (trzysta złotych),
13. pralka WA 942 G. o wartości 300 zł (trzysta złotych),
14. komoda sosnowa - szufladowa o wartości 200 zł (dwieście złotych),
15. stół sosnowy rozkładany o wartości 200 zł (dwieście złotych),
16. szafka wisząca o szer. 60 cm o wartości 200 zł (dwieście złotych),
17. szafka wisząca o szer. 80 cm o wartości 100 zł (sto złotych),
18. szafka pod telewizor o wartości 200 zł (dwieście złotych),
19. dwie szafki – słupki pod telewizor o szer. 50 cm o wartości 200 zł (dwieście złotych),
20. dwie szafki na obuwiu o łącznej wartości 200 zł (dwieście złotych),
21. dwa lustra o łącznej wartości 100 zł (sto złotych),
22. wieszak ścienny drewniany o wartości 50 zł (pięćdziesiąt złotych),
23. dywan wełniany o wartości 250 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych),
24. telewizor S. (...)” o wartości 300 zł (trzysta złotych)
25. pościel z wełny merynosów o wartości 200 zł (dwieście złotych)
26. magłownica firmy (...) o wartości 200 zł (dwieście złotych)
27. opiekacz firmy (...) o wartości 200 zł (dwieście złotych).

Ruchomości te znajdują się w posiadaniu uczestnika

Zgłoszona do podziału majątku maszyna do szycia stanowiła darowiznę na rzecz wnioskodawczyni od jej matki, a automat do chleba strony darowały córce. Ruchomości w postaci robota kuchennego, żelazka elektrycznego na parę firmy (...), gofrownicy oraz dwóch brytfann zostały darowane dzieciom zainteresowanych. Monitor komputerowy (...) oraz drukarka stanowiły przedmioty niezbędne do pracy zawodowej uczestnika.

W trakcie trwania związku małżeńskiego wnioskodawczyni, początkowo pracowała w Urzędzie Miejskim w E., a następnie w Starostwie Powiatowym w E.. W tym czasie uczestnik postępowania w okresie od dnia 16 lutego 1980 roku do 31 sierpnia 1997 roku pracował w Komendzie Wojewódzkiej Policji. Następnie w okresie od dnia 1 września 1997 roku do dnia 30 kwietnia 2004 roku uczestnik pracował w Zespole Szkół (...) w E.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach sprawy oraz w aktach V C (...)Sądu Okręgowego w Elblągu i II K (...) Sądu Rejonowego w Elblągu oraz na informacyjnych wyjaśnieniach i zeznaniach przesłuchanych w charakterze zainteresowanych W. L.i J. L.w takim zakresie, w jakim ich wyjaśnienia dotyczyły kwestii niespornych lub znajdujących oparcie w dokumentach. Zeznania P. L.i A. B.nic istotnego do sprawy nie wniosły.

Sąd dał wiarę opiniom biegłego z zakresu (...). Wyliczenie wartości nieruchomości było dokonane przez biegłego z uwzględnieniem wszystkich istotnych okoliczności i zgodnie z przepisami ustawy o gospodarce nieruchomościami i adekwatnie do cen obowiązujących przy wydawaniu każdorazowej opinii.

Stosownie do art. 684 k.p.c., który ma odpowiednie zastosowanie poprzez art. 567 § 3 k.p.c., do postępowania o podział majątku, skład i wartość majątku podlegającego podziałowi ustala sąd. Wartość tych składników ustala się według stanu na dzień ustania wspólności majątkowej i według cen obowiązujących w chwili zamknięcia rozprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 20 stycznia 1974 r., III CRN 384/73, niepubl. oraz z dnia 18 października 2002 r., V CZ (...), niepubl.)

Odnosnie ruchomości, co do których zainteresowani cofnęli wnioski o objęcie ich podziałem majątku w ocenie Sądu zaistniała sytuacja objęta normą wynikającą z odpowiednio stosowanego przez art.46 k.r.io. artykułu 1037§1 k.c.. Zgodnie z tym unormowaniem, podział majątku wspólnego może nastąpić również na mocy umowy między małżonkami. Przepis ten nie zastrzega formy szczególnej dla ważności umowy o podział majątku wspólnego, obejmującego ruchomości, więc jeśli w skład majątku należą ruchomości, małżonkowie mogą złożyć swe oświadczenie woli poprzez każde zachowanie, które ujawnia ich wolę w sposób dostateczny (art. 60 k.c.). Do zawarcia zaś umowy dochodzi, gdy wszyscy złożą zgodne oświadczenie woli. Na gruncie przedmiotowej sprawy małżonkowie dokonali fizycznego podziału pomiędzy siebie ruchomości, co do których następnie cofnęli wnioski o objęcie ich podziałem majątku. W ocenie Sądu nie budzi wątpliwości, iż w zaistniałej sytuacji brak było podstaw do uwzględnienia tych składników w podziale majątku.

Podobnie zdaniem Sądu nie było też podstaw do ustalenia, iż w skład majątku wspólnego wnioskodawczyni i uczestniczka wchodziły środki pieniężne istniejące na dzień kiedy wnioskodawczyni opuściła wspólne mieszkanie, albowiem nie budzi wątpliwości, iż faktyczna separacja u współmałżonków nie ma znaczenia dla formalnego trwania małżeństwa, ani też dla stosunków prawnych pomiędzy małżonkami.

Do majątku osobistego wnioskodawczyni, wbrew stanowisku uczestnika, należy także pierścionek z rubinem syntetycznym, jako przedmiot służący wyłącznie do zaspokajania osobistych potrzeb wnioskodawczyni (art. 33 pkt 4 k.r.io.).

W ocenie Sądu brak było podstaw do objęcia podziałem majątku zdjęć i albumów ze zdjęciami o co wnioskował uczestnik, albowiem J. L. zobowiązany do opisu tych ruchomości w sposób umożliwiający ich identyfikację nie wykonał zobowiązania i tym samym brak jest możliwości dokonania ustaleń w tym zakresie.

Reasumując, Sąd ustalając skład majątku wspólnego podlegającego podziałowi wziął pod uwagę jedynie przedmioty wskazane zgodnie przez wnioskodawczynię i uczestnika, co do których zainteresowani nie dokonali podziału umownego i dlatego orzekł jak w punkcie I postanowienia. Wartość składników majątku wspólnego Sąd ustalił przy

tym na podstawie zgodnego oświadczenia stron (w zakresie ruchomości) oraz na podstawie dowodu z opinii biegłego sądowego E. K..

W toku sądowego podziału majątku – w braku zgodnego wniosku co do sposobu podziału – pierwszeństwo ma sposób polegający na podziale tych składników majątkowych, które dają się podzielić (tj. gdy ich podział nie jest sprzeczny z przepisami ustawy lub ze społeczno - gospodarczym przeznaczeniem rzeczy i nie pociąga za sobą istotnej zmiany rzeczy lub znacznego zmniejszenia jej wartości) i przyznaniu przedmiotów majątkowych tak powstałych i składników majątkowych, które nie dają się podzielić, każdemu z małżonków stosownie do wielkości ich udziałów w majątku wspólnym (art. 211 k.c. w zw. z art. 42 k.r.io.). Jeżeli podział ten nie będzie w pełni odpowiadał wartości udziałów małżonków w majątku wspólnym, Sąd zasądzi odpowiednią dopłatę od jednego z małżonków na rzecz drugiego z nich (art. 212 § 1 zd. 1 k.c. w zw. z art. 42 k.r.io.). Jeżeli taki sposób podziału nie jest możliwy lub celowy, Sąd może wszystkie składniki majątku wspólnego przyznać jednemu z małżonków i zasądzić od niego na rzecz drugiego z małżonków spłatę, odpowiadającą wartości jego udziału w majątku wspólnym (art. 212 § 2 k.c. w zw. z art. 42 k.r.io.). Zasadzając dopłaty lub spłaty Sąd oznacza termin i sposób ich uiszczenia (jednorazowo lub w określonych ratach), wysokość i termin uiszczenia odsetek, a w razie potrzeby także sposób ich zabezpieczenia (art. 212 § 3 k.c. w zw. z art. 42 k.r.io.).

Mając na uwadze powyższe zasady za uzasadnione należało uznać przyznanie prawa do lokalu mieszkalnego na rzecz wnioskodawczyni, która ma możliwość finansową - przy pomocy syna S. L. - dokonania spłat na rzecz uczestnika w rozsądnym terminie, co zadeklarował również S. L.. Z kolei dokonując podziału ruchomości Sąd miał na uwadze po części stanowisko uczestnika – nie kwestionowane przez wnioskodawczynię oraz zasady celowości, jak w przypadku mebli stanowiących wyposażenie mieszkania.

Wyżej wskazane okoliczności przemawiały za dokonaniem podziału, jak w punkcie II postanowienia.

W konsekwencji dokonanego podziału Sąd na podstawie art. 567§3 k.p.c., art. 688 k.p.c. i art. 624 k.p.c. zobowiązał uczestnika J. L. do opuszczenia lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w E. przy ulicy (...) i opróżnienia go ze składników majątkowych opisanych od punktu I.27 do punktu I.31 postanowienia – w terminie 8 od dnia uprawomocnienia się niniejszego postanowienia .

Odnosnie udziałów małżonków w majątku wspólnym to z mocy przepisu art. 43 § 1 k.r.io. są one po ustaniu małżeńskiej wspólności majątkowej równe. Zasada równych udziałów małżonków w majątku wspólnym obowiązuje bez względu na stopień, w którym każde z małżonków przyczyniło się do powstania majątku wspólnego i niezależnie od przyczyny ustania wspólności. Wyjątkiem od tej zasady jest możliwość ustalenia innej wielkości tych udziałów, tj. nierównych udziałów, przy czym takie ustalenie może dotyczyć tylko całego majątku wspólnego, a nie poszczególnych składników tego majątku. Warunkiem ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym jest łączne spełnienie następujących dwóch przesłanek: istnienia ważnych powodów oraz przyczynienia się małżonków do powstania majątku wspólnego w różnym stopniu (art. 43 § 2 k.r.io.). Uczestnik nie wykazał zaistnienia powyższych przesłanek i dlatego jego wnioski w tym zakresie podlegały oddaleniu.

Z uwagi na treść art. 45 § 1 k.r.io. oraz art. 567 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 618 k.p.c. i 688 k.p.c., w orzecznictwie (np. postanowienie SN z 27 I 1970 r., III CRN 527/69, OSNCP 1970, z. 9, poz. 164) przyjęte jest, że o zwrocie wydatków i nakładów z majątku odrębnego na majątek wspólny orzeka sąd wyłącznie na wniosek, a nie z urzędu, gdyż roszczenia te nie wchodzą w skład majątku wspólnego małżonków. Zatem domagający się ich zwrotu zobowiązany jest dokładnie określić te żądania, zgodnie z art. 187 § 1 pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Wobec cofnięcia przez wnioskodawczynię wniosku o rozliczenie nakładu dokonanego z majątku osobistego na majątek wspólny w kwocie 4.000 zł Sąd na podstawie art. 355 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. postępowanie w tym zakresie umorzył.

Natomiast uczestnik złożył wnioski o rozliczenie nakładów poczynionych na zajmowany przez niego lokal mieszkalny położony w E. przy ul. (...), a mianowicie:

1) pismami procesowymi z dnia 12 marca 2012 roku oraz 20 marca 2012 roku J. L. wniósł o rozliczenia nakładów poniesionych z tytułu:

- opłat czynszowych za mieszkanie w okresie od 2009 roku do 2012 roku w tym połowy opłat z tytułu czynszu po uprawomocnieniu orzeczenia do dnia sfinalizowania sprzedaży mieszkania;
- opłat z tytułu dopłaty za ogrzewanie mieszkania w sezonie grzewczym 2009/2010;
- opłat i kosztów naliczonych przez Spółdzielnię Mieszkaniową z tytułu odsetek i kosztów wezwań;
- opłat z tytułu podatku od nieruchomości w latach od 2010 do 2012 roku;
- opłat podatku od nieruchomości za okres od 1 stycznia 2013 roku wraz z poniesionymi kosztami wymiany wodomierzy;
- kosztów naprawy telewizora (k. 177, 212),

2) pismem procesowym z dnia 21 lutego 2013 roku wniósł o rozliczenie nakładów w kwocie 34,50 zł z tytułu połowy podatku od nieruchomości za rok 2013 (k. 449-451),

3) pismem procesowym z dnia 26 lutego 2013 roku J. L. wniósł o rozliczenie nakładów w kwocie 213,56 zł miesięcznie – z tytułu czynszu za okres od stycznia 2013 roku do dnia uprawomocnienia się orzeczenia (k. 452),

4) pismem z dnia 10 lutego 2014 roku uczestnik wniósł o rozliczenie nakładów w wysokości 78 zł tytułem podatku za pierwsze półrocze 2014 roku oraz kosztów wymiany zaworów (k. 646-650).

Podstawowymi prawami związanymi ze współwłasnością jest - obok rozporządzenia rzeczą wspólną przez wszystkich współwłaścicieli lub udziałem przez każdego z nich - współposiadanie tej rzeczy oraz korzystanie z niej w takim zakresie, jaki daje się pogodzić ze współposiadaniem i korzystaniem z rzeczy przez pozostałych współwłaścicieli. Zasada ta wyrażona w art. 206 k.c. znajduje z kolei rozwinięcie w przepisie art. 207 k.c. w odniesieniu do rozdziału między współwłaścicieli przychodów, jakie rzecz przynosi, oraz partycypowania przez nich w wydatkach i ciężarach z tą rzeczą związanych. Stosownie do tego przepisu pożytki i inne przychody z rzeczy wspólnej przypadają współwłaścicielom w stosunku do wielkości udziałów i w takim samym stosunku współwłaściciele ponoszą wydatki związane z rzeczą wspólną. Z zasad tych wynika z kolei, że współwłaściciel, który poniósł wydatki na rzecz wspólną, może żądać od pozostałych współwłaścicieli zwrotu w częściach odpowiadających ich udziałowi. Powyższa zasada ulec musi jednak odpowiedniej modyfikacji w sytuacji, gdy dochodzi - w drodze umowy między współwłaścicielami czy też w drodze orzeczenia sądowego - do dokonania podziału rzeczy do korzystania, a więc do tzw. podziału *guoad usum*, co miało miejsce w niniejszej sprawie – bezsporne jest bowiem, iż dnia 5 września 2009 roku wnioskodawczyni W. L. opuściła lokal mieszkalny położony w E. przy ul. (...). Od tego dnia przedmiotowy lokal zajmuje wyłącznie uczestnik. W konsekwencji to uczestnik w całości powinien ponieść wszystkie wydatki związane z eksploatacją tej nieruchomości którą zajmuje i nieruchomości z których wyłącznie korzysta (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 8 stycznia 1980 r. III CZP 80/79)

Brak jest również podstaw do obciążenia wnioskodawczyni z tytułu spłaty zadłużenia w Spółdzielni Mieszkaniowej (...), albowiem dotyczyło ono należności za okres kiedy wnioskodawczyni nie zajmowała już lokalu.

Sąd nie podzielił także stanowiska uczestnika odnośnie wniosku o przeliczenie i zwrot wkładu z książeczki oszczędnościowej, który to został przeznaczony na zakup samochodu osobowego (...) F. (...), albowiem składnik majątku na który nakład ten został poniesiony już nie istnieje.

Odnosząc się do wniosku uczestnika złożonego w piśmie procesowym z dnia 4 kwietnia 2013 roku, w którym wniósł o odliczenie kwot, które wypłacił ze swojego konta w 2009 roku, wskazano, iż wszystkie te wydatki uczestnika miały

miejsce w czasie trwania małżeństwa i brak jest podstaw do uznania iż były poczynione z jego majątku odrębnego, tym samym pozostają bez wpływu na wzajemne rozliczenia zainteresowanych z tytułu podziału majątku wspólnego.

Pismem z dnia 3 czerwca 2013 roku uczestnik wniósł o rozliczenie i zobowiązanie wnioskodawczyni do zwrotu na jego rzecz kwot uzyskanych przez W. L. w okresie od 2008 – 2010 roku z tytułu dodatkowego wynagrodzenia, dofinansowania z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych i zgromadzonych wkładów. Wniosek uczestnika nie zasługiwał na uwzględnienie, albowiem brak jest podstaw do przyznania na rzecz uczestnika połowy świadczeń uzyskanych w czasie trwania wspólności majątkowej przez wnioskodawczynię ze wskazanych tytułów.

W świetle powyższego Sąd oddalił wnioski uczestnika o rozliczenie nakładów).

Mając na względzie wskazane powyżej okoliczności należało zgodnie z podanymi wcześniej przepisami dokonać podziału majątku wspólnego we wskazany wcześniej sposób oraz zasądzić należne spłaty pieniężne (art. 212 k.c. w zw. z art. 1035 k.c. i art. 46 k.r.o.) przy uwzględnieniu równych udziałów.

W wyniku dokonanego podziału majątku wnioskodawczyni otrzymała składniki majątkowe o łącznej wartości 215.112,28 zł, zaś uczestnik – o wartości 7.045,98 zł, co wyczerpało wartość całego majątku zainteresowanych. Wskazać trzeba, że każde z nich winno otrzymać majątek o wartości 111.079,13 zł (222.158,26 zł podzielone na dwie równe części), a tym samym wnioskodawczyni winna spłacić uczestnika kwotą 104.033,15 zł i taką też kwotę Sąd zasądził od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika.

Ustalając termin płatności tej spłaty na trzy raty: pierwsza rata w kwocie 20.000 zł płatna w terminie 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszego postanowienia, druga rata w kwocie 40.000 zł płatna w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszego postanowienia i trzecia rata w kwocie 44.033,15 zł płatna w terminie 18 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszego postanowienia wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, wynikającemu z niniejszego postanowienia Sąd miał na względzie twierdzenia wnioskodawczyni odnośnie jej możliwości finansowych - przy uwzględnieniu pomocy deklarowanej przez S. L..

Sąd zasądził od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni kwotę 500 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania jakie stanowił uiszczony przez wnioskodawczynię wpis sądowy w kwocie 1000 zł, a w pozostałym zakresie ustalił, że każdy z zainteresowanych ponosi koszty związane ze swoim udziałem w sprawie – stosując regułę wynikającą z przepisu art. 520 § 1 k.p.c. , ponieważ wnioskodawczyni i uczestnik w równym stopniu byli zainteresowani rozstrzygnięciem tejże sprawy.

W postępowaniu pozostały nieuiszczone kwoty 871,36 zł, 411,47 zł i 400,31 zł tytułem wynagrodzenia biegłego E. K. oraz nieuiszczone kwoty 20,70 zł i 18,80 zł tytułem wynagrodzenia za udzielenie informacji, co daje łączną kwotę 1722,64 zł. Sąd obciążył wnioskodawczynię i uczestnika po połowie nieuiszczonymi kosztami sądowymi i nakazując ściągnięcie od zainteresowanych tych kwot Sąd oparł się na treści art.113 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych .

Zarówno wnioskodawczyni, jak i uczestnik wywiedli apelacje od tego orzeczenia.

Wnioskodawczyni zaskarżyła rozstrzygnięcia zawarte w punktach I, II, III i VII zarzucając naruszenie przepisu art.684 kpc w zw. z art.567§3 kpc poprzez wadliwą wykładnię i błędne uznanie, że środki pieniężne zgromadzone w trakcie małżeństwa jako lokaty terminowe na rachunku bankowym uczestników, które zostały bez wiedzy i zgody wypłacone przez uczestnika w okresie, kiedy strony pozostawały w separacji faktycznej i zostały przez niego ukryte lub zmarnotrawione nie podlegały uwzględnieniu jako składniki majątku wspólnego.

Wnioskodawczyni domagała się zmiany zaskarżonego postanowienia w zaskarżonej części i:

- dodanie w punkcie I podpunktu 32 – środki pieniężne w kwocie 52.278,36 zł,

- w punkcie II dodanie podpunktu b i przyznanie uczestnikowi składniki majątkowe opisane w punktach od I.26 do I.32,

- w punkcie III poprzez zmianę terminu na opuszczenie lokalu przez uczestnika i wskazanie, że ma to nastąpić w terminie 2 miesięcy od otrzymania pierwszej raty spłaty;

- w punkcie VII poprzez zasądzenie od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika tytułem spłaty kwoty 77.803,97 zł z rozłożeniem jej na trzy raty: pierwsza w kwocie 20.000 zł płatna w terminie 6 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia, druga w kwocie 40.000 zł płatna w terminie 12 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia i trzecia w kwocie 17.893,97 zł płatna w terminie 18 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia z ustawowymi odsetkami na wypadek uchybienia terminom płatności.

W uzasadnieniu apelacji skarżąca zarzuciła Sądowi pierwszej instancji, iż nie uwzględnił w składzie majątku wspólnego środków pieniężnych pochodzących ze zlikwidowanych przez uczestnika lokat na łączną kwotę 52.278,36 zł i przez niego zatrzymanych, gdy małżeństwo stron było już w stanie rozpadu. Chodziło o dwie lokaty w Banku (...) w kwotach 26.316 zł i 15.790 zł oraz lokatę oszczędnościową w (...) SA na kwotę 10.172,36 zł.

Uczestnik w swojej apelacji zaskarżył punkty I, II, VI i VII orzeczenia domagając się:

- ustalenia w punkcie I, iż w skład majątku wspólnego wchodzi również 12 czarno-białych zdjęć ślubnych wnioskodawczyni i uczestnika,

- w zakresie punktu II przyznanie skarżącemu wskazanych wyżej zdjęć, a także telewizora E. w miejsce telewizora S. , który przyznać wnioskodawczyni, podobnie jak maglownicę i opiekacz, które uczestnikowi są zbędne, a ponadto przyznanie uczestnikowi kompletu mebli F., 2 stołów i 2 krzeseł, ale tylko w wypadku uwzględnienia wniosku zawartego w dalszej części apelacji, co do tego, żeby pierwsza rata spłaty wyniosła 60.000 zł, co umożliwi skarżącemu wraz z uzyskanym kredytem zakup mieszkania,

- w zakresie punktu VI uwzględnienia wniosku o rozliczenie dokonanych przez uczestnika wydatków na wspólny lokal mieszkalny za okres od wyprowadzenia się wnioskodawczyni z pominięciem kosztów zużycia wody i gazu oraz odprowadzania ścieków i wywozu śmieci,

W zakresie punktu VII poprzez pominięcie przy obliczaniu udziałów w przyznanym majątków oraz spłaty środków pieniężnych bezpośrednio przyznanym uczestnikom w zaskarżonym postanowieniu, uwzględnienie emerytury skarżącego za październik 2010 w części, tj. proporcjonalnie za 6 dni miesiąca jako świadczenia płatnego z góry na utrzymanie uposażonego, uwzględnienie spłaconego przez uczestnika zadłużenia lokalu w Spółdzielni Mieszkaniowej 'Nad Jarem' w kwocie 1.735,67 zł oraz ustalenie pierwszej raty spłaty na kwotę 60.000 zł, co umożliwi skarżącemu przy posiłkowaniu się oszczędnościami i kredytem zaspokojenie jego potrzeb mieszkaniowych przez zakup lokalu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Częściowo usprawiedliwione apelacje zainteresowanych skutkowały zmianą zaskarżonego postanowienia.

W pierwszej kolejności stwierdzić należy, iż Sąd Rejonowy przeprowadził w sprawie obszerne i wyczerpujące postępowanie dowodowe, które co do zasady pozwoliło w sposób prawidłowy i szczegółowy ustalić składniki i wartość majątku wspólnego. Zgodnie z art.684 kpc skład i wartość majątku podlegającego podziałowi ustala sąd. Sąd nie jest związany w tym zakresie wnioskami małżonków, jeżeli z ich oświadczeń wynika, że istnieją jeszcze inne, niż wskazane we wniosku, składniki majątku. Jako zasadę przyjmuje się, że w toku postępowania o podział majątku wspólnego rozliczeniu podlega całość stosunków majątkowych między małżonkami według stanu na dzień ustania wspólności majątkowej. Podziałem objęte są więc składniki majątku wspólnego należące do niego w dacie ustania wspólności, a istniejące w chwili dokonywania działu. Nie podlegają uwzględnieniu przedmioty, które byy objęte wspólnością, ale które zostały zbyte, przy czym istotne znaczenie ma sposób zbycia lub zużycia tych przedmiotów. Przedmioty

majątkowe zbyte lub zużyte w sposób prawidłowy nie są uwzględniane przy dokonywaniu podziału, natomiast te, które zostały zbyte lub zużyte bezpodstawnie albo roztrwonione podlegają rozliczeniu przy dokonywaniu podziału w ten sposób, że ich wartość zaliczona zostaje na poczet udziału tego z małżonków, którego zachowanie spowodowało uszczuplenie majątku wspólnego.

Powyższe uwagi należało mieć na uwadze oceniając zarzut apelującej wnioskodawczynie dotyczący nierozliczenia przy podziale środków pieniężnych z podjętych przez uczestnika lokat oszczędnościowych. Od razu przy tym zauważyć można, iż wypłacone przez uczestnika środki mogły takiemu rozliczeniu podlegać zarówno w wypadku ich zachowania przez J. L. w postaci wypłaconych pieniędzy jak i w wypadku, gdyby zostały one w sposób nieusprawiedliwiony przez niego zużyte i fizycznie w jego posiadaniu już nie pozostawały w dacie dokonywania podziału majątku wspólnego. Jak wykazało przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe byli małżonkowie posiadali dwa rachunki bankowe – w (...) SA na nazwisko wnioskodawczynie oraz z Banku (...) SA na nazwisko uczestnika, do którego upoważnieni byli oboje małżonkowie. Stan oszczędności na tych rachunkach na dzień ustania wspólności został przez sąd pierwszej instancji prawidłowo ustalony i rozliczony. Pozostała podniesiona w apelacji A. L. kwestia dwóch lokat zlikwidowanych przez uczestnika w czasie faktycznej separacji stron przed uprawomocnieniem się wyroku rozwodowego, czyli po wyprowadzeniu się wnioskodawczynie 5 września 2009r. – w dniu 8 października 2009r. uczestnik zerwał Banku (...) lokatę na kwotę 15.790 zł, a w dniu 16 października 2009r. lokatę na kwotę 26.316 zł (k.434 i 433). Fakt przesięgowania tej ostatniej kwoty nic do sprawy nie wnosi, gdyż z zestawienia operacji bankowych (k.432) wynika, iż bezpośrednio po tym uczestnik dokonał dwóch wypłat po 20.000 zł, których nie uwzględnił nawet w sporządzonym przez siebie zestawieniu wypłat obojga małżonków z rachunku w banku (...) (k.537). Należało mieć na uwadze, iż wypłacone przez uczestnika środki z omawianych lokat w łącznej kwocie 42.106 zł stanowiły w istocie środki extra pozostające w gestii uczestnika, poza stałym dochodem w postaci emerytury oraz bieżących wypłat dokonywanych przez uczestnika (czyniła to również wnioskodawczynie) ze wspólnego rachunku. Uczestnik nie wykazał ażeby pieniądze to zostały zużyte na potrzeby rodziny lub zaspokojenie jego usprawiedliwionych potrzeb. Nie budzi wątpliwości, iż emerytura wraz z wypłacanymi z banku środkami wystarczały na bieżące utrzymanie uczestnika, a on sam nie był w stanie logicznie i konsekwentnie wyjaśnić, co stało się z pieniędzmi z lokat. Padały takie wyjaśnienia, jak: „rozeszło się”, „weszło na rachunek rozliczeniowy”, „darowizny zrobiłem na 6.000 zł, nie wiem z których pieniędzy”. Ostatecznie też nie zostało wykazane, ażeby zachodziła uzasadniona potrzeba dokonywania z wypłaconych środków darowizn na rzecz członków rodziny według zestawienia z k.479, przy zanegowaniu przez wnioskodawczynie takich faktów oraz jej wiedzy i zgody na takie wydatki. W tym stanie rzeczy w pełni uzasadnione stało się przyjęcie, iż środki pochodzące ze zlikwidowanych lokat na dzień ustania wspólności majątkowej tj. 6 października 2010r. pozostawały w majątku wspólnym i podlegały rozliczeniu. Rozważając istnienie podstaw do tego rozliczenia należało mieć na uwadze sporządzone przez J. L., a nie kwestionowane przez W. L. zestawienie wpływów wnioskodawczynie i uczestnika za okres 1.09.2000r. – 30.09.2010r. uwzględniające również wypłaty z rachunku bankowych stron, znajdujących potwierdzenie w zgromadzonych wyciągach bankowych. (k.534-537). Wskazuje ono na dysproporcję w wypłatach środków, gdyż wypłaty uczestnika to kwota 28.000 zł, a wnioskodawczynie 43.100 zł. Należy jednak zwrócić uwagę, iż w zestawieniu tym nie zostały ujęte dwie następujące po sobie w krótkim czasie wypłaty uczestnika po 20.000 zł w październiku 2009r. (k.432), zatem poza przyjęciem do rozliczeń na wyżej wskazanych zasadach zawartej w nich kwoty 26.316 zł, uwzględnić należało nadwyżkę w kwocie 13.684 zł (40.000 – 26.316), a to powoduje, iż odnośne zestawienie obrazuje de facto zbliżony poziom wypłat bieżących dokonywanych przez uczestników. Nie zasługiwał natomiast na uwzględnienie wniosek W. L. co do zaliczenia do majątku wspólnego kwoty 10.172,36 zł ze zlikwidowanej lokaty z (...), skoro nastąpiło to 5 maja 2008r., a więc nie tylko w okresie małżeństwa, ale również w czasie trwania wspólnego pożycia stron. Z konta, na który wpłynęła kwota 10.172,36 zł dokonywane były wypłaty, co do których uzasadnione jest domniemanie ich przeznaczenia i zużytkowania na wspólne potrzeby rodziny. Reasumując, cały majątek wspólny W. L. i J. L. po doliczeniu środków z dwóch zlikwidowanych lokat, zamknął się kwotą 264.264,26 zł, zatem udział 1/2 każdego z uczestników w składnikach majątku bądź spłacie powinien wynieść 132.132,13 zł. Rzutowało to na spłatę należnego uczestnikowi udziału, przy czym jej wysokość została ustalona z uwzględnieniem rozliczeń wynikających ze słusznych zarzutów apelacji uczestnika i zostanie przedstawione w dalszej części uzasadnienia.

Nie było natomiast podstaw do zmiany zaskarżonego postanowienia w zakresie związania terminu opuszczenia przez uczestnika lokalu mieszkalnego i wydania go wnioskodawczyni w terminie 2 miesięcy od zapłaty pierwszej raty należnej uczestnikowi spłaty. Motywacja skarżącej w tym zakresie sprowadzała się do wskazywania na chęć wcześniejszej zapłaty pierwszej raty w odniesieniu do orzeczenia Sądu pierwszej instancji, jednakże w postępowaniu apelacyjnym wnioskodawczyni oświadczyła, że nie jest możliwe wcześniejsze dokonanie spłaty. W tym zakresie apelacja wnioskodawczyni musiała zostać uznana za pozbawioną usprawiedliwionych podstaw.

Apelacja uczestnika wywołała skutek w zakresie zaliczenia do majątku wspólnego 12 zdjęć ślubnych uczestników i przyznania ich uczestnikowi oraz zmiany w zakresie podziału telewizorów, maglownicy i opiekacza i nastąpiło to na zgodny wniosek zainteresowanych.

Dalej stwierdzić należało, iż nie ujawniły się w toku postępowania odwoławczego okoliczności podważające trafność rozstrzygnięcia Sądu pierwszej instancji co do warunków dokonania spłaty udziału uczestnika przez wnioskodawczynię (antycypując w tym miejscu dalsze rozważania wskazać należy, iż wysokość spłaty ustalonej przez Sąd Okręgowy nie uległa znaczącej zmianie). Postulat skarżącego w tym zakresie wyrażał jego interes związany z jak najszybszym uzyskaniem środków na zakup lokalu mieszkalnego, jednakże nie dał się on pogodzić z usprawiedliwionym interesem wnioskodawczyni, której możliwości finansowe nie pozwalały na zmianę warunków spłaty. Tym samym nie mogło również dojść do uwzględnienia ewentualnego wniosku skarżącego dotyczącego wymienionych w apelacji mebli, które miałyby mu przyspać w wypadku ustalenia pierwszej raty spłaty w wysokości 60.000 zł. Nie był również trafny zarzut w zakresie uwzględnienia w składzie majątku wspólnego poprzez przyjęcie stanu rachunku w banku Millennium całej emerytury uczestnika za październik 2010r., ponieważ zgodnie z art.31§2 pkt 1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego pobrane wynagrodzenie wchodzi w skład majątku wspólnego. Również wywody skarżącego, co do tego ustalenia kwot pieniężnych wchodzących w skład majątku wspólnego i przyznanych: wnioskodawczyni 2.897,95 zł i uczestnikowi 5.895,98 zł były pozbawione podstaw jurydycznych i w tym zakresie stanowisko Sądu pierwszej instancji należało jako trafne w pełni zaakceptować.

Za słuszny uznać natomiast należało zarzut skarżącego co do bezpodstawnego oddalenia wniosku o rozliczenie wydatków poniesionych przez uczestnika na utrzymanie lokalu mieszkalnego wchodzącego w skład majątku wspólnego, chociaż nie w takim zakresie, jaki oznaczono w apelacji. W postępowaniu o podział majątku wspólnego, poza rozliczeniem nakładów i wydatków poczynionych z majątku wspólnego na majątek osobisty i z majątku osobistego na majątek wspólny w czasie trwania wspólności ustawowej małżeńskiej, następuje także rozliczenie nakładów i wydatków dokonanych przez każde z małżonków (lub byłych małżonków) w okresie od ustania wspólności do chwili podziału przedmiotów należących do majątku objętego wspólnością, pobranych pożytków i innych przychodów, a także poczynionych na ten majątek nakładów i spłaconych długów w okresie między ustaniem wspólności a dokonaniem podziału majątku wspólnego. Jak wskazano w postanowieniu Sądu Najwyższego z 13 grudnia 2013r. w sprawie III CZP 86/13 (LEX nr 1448745) w postępowaniu o podział majątku wspólnego, poza rozliczeniem nakładów i wydatków poczynionych z majątku wspólnego na majątek osobisty i z majątku osobistego na majątek wspólny w czasie trwania wspólności ustawowej małżeńskiej, następuje także rozliczenie nakładów i wydatków dokonanych przez każde z małżonków (lub byłych małżonków) w okresie od ustania wspólności do chwili podziału majątku wspólnego. Podstawę dokonania rozliczeń stanowią art. 567 § 3 w związku z art. 686 k.p.c. Sąd w postępowaniu działowym dokonuje rozliczeń z tytułu posiadania przedmiotów należących do majątku objętego wspólnością, pobranych pożytków i innych przychodów, a także poczynionych na ten majątek nakładów i spłaconych długów w okresie między ustaniem wspólności a dokonaniem podziału majątku wspólnego. Okoliczność, iż współwłaściciel rzeczy nie posiada jej ani nie realizuje w drodze roszczenia swojego uprawnienia do współposiadania rzeczy lub posiadania wyodrębnionej części rzeczy, nie stanowi przeszkody do domagania się przez tego współwłaściciela partycypowania proporcjonalnie do przysługującego mu udziału, w dochodach z rzeczy, jeżeli przynosi ona dochody; analogiczna zasada dotyczy ponoszenia kosztów utrzymania rzeczy. Z tych względów rozliczeniu podlegały poczynione przez uczestnika wydatki na utrzymanie wspólnego lokalu za okres od ustania wspólności do daty wydania orzeczenia, gdyż w wydatkach tych wnioskodawczyni mimo obciążającego ją obowiązku nie partycypowała. W sprawie nie było sporu co do tego, iż od daty ustania wspólności ustawowej (a nawet

wcześniej – od wyprowadzenia się wnioskodawczyni) uczestnik samodzielnie dokonywał opłat eksploatacyjnych do Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w E.. Sąd w postępowaniu o podział majątku wspólnego dokonuje rozliczeń z tytułu nakładów z majątku osobistego poczynionych na majątek objęty wspólnością w okresie między ustaniem wspólności a dokonaniem podziału majątku wspólnego. Nie wchodziło w grę rozliczenie wydatków poniesionych przez J. L. od daty wyprowadzenia się małżonki do daty ustania wspólności majątkowej, gdyż w tym okresie istniał majątek wspólny i z niego dokonywane były opłaty za lokal, niezależnie od tego, które z małżonków czyniło to w sensie technicznym. Rozliczeniu podlegały zatem wydatki za okres 1 października 2010r. – 30 września 2014r. Słusznie przy tym uczestnik nie domagał się zwrotu tych wydatków, które związane były bezpośrednio z dostarczaniem do wspólnego lokalu mediów, z których on tylko korzystał. Wnioskodawczyni nie kwestionowała poniesionych przez uczestnika wydatków na lokal tak co do zasady, jak i wysokości. Wynikają one ponadto ze złożonych dowodów zapłaty i zaświadczeń Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w E.. Są to kwoty: 570,10 zł za październik – grudzień roku 2010 (k.198,452), 2.468,55 zł za rok 2011 (k.452), 2.472 zł za rok 2012 (k.452), 2.562,72 zł za rok 2013 (k.452) i 1.922 zł za styczeń – wrzesień 2014r. (9 x 213,56 zł); razem – 9.995 zł, co ustalono w punkcie 1 ppkt c) sentencji. Ustalenie to wpłynęło na wysokość zasądzonej w punkcie 1 ppkt d) od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika spłaty. Jak wyżej wskazano wartość majątku podlegającego podziałowi wynosiła 264.264,26 zł, a udział w nim każdego z małżonków 132.132,13 zł. Wnioskodawczyni przypadł majątek wartości 215.712,28 zł, (wartość wzrosła o 600 zł z tytułu rozstrzygnięcia o ruchomościach), a uczestnikowi majątek wartości 48.551,98 zł (w odniesieniu do przyznanego mu zaskarżonym postanowieniem majątku wartości 7.045,98 zł uległ on zwiększeniu o kwotę 42.106 zł środków zlikwidowanych lokat oraz zmniejszeniu o 600 zł z tytułu „odjęcia” maglownicy i opiekacza oraz „zamiany” telewizorów). Tytułem wyrównania udziałów w majątku wspólnym wnioskodawczyni powinna więc zapłacić uczestnikowi kwotę 83.580,15 zł (132.132,13 zł – 48.551,98 zł), a z uwzględnieniem należnej uczestnikowi kwoty 9.995,41 zł tytułem zwrotu wydatków z majątku osobistego na majątek wspólny ostatecznie do zapłaty pozostaje kwota 93.575,56 zł.

Z tych przyczyn Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie pierwszym na podstawie art.386§1 kpc w zw. z art.13§2 kpc, oddalając w punkcie drugim apelację wnioskodawczyni i uczestnika w pozostałym zakresie jako bezzasadne na podstawie art.385 kpc w zw. z art.13§2 kpc.